

ΒΑΣΙΚΑ ΠΡΟ-Υ-ΠΟΘΕΣΕΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

Υπό Δ. Β. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Μετὰ μεγάλης ἀγωνίας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς παρακολουθεῖ τὰς καταβαλλομένας προσπάθειάς διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας καὶ τοῦτο διότι ἐλπίζει, ὅτι μόνον ἡ ἐκβιομηχάνισις εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἐπιλύσῃ τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς χώρας. — τούτέστιν τῆς ὑποαπασχολήσεως καὶ τοῦ χαμηλοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου.

Εὐτυχῶς παρήλθεν ἀνεπιστρεπτὶ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὑπῆρχον ἀντιρρήσεις καὶ διεξήγετο συζητήσις κατὰ πόσον ἡ Ἑλλάς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναζητήσῃ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐημερίαν τῆς εἰς τὴν Βιομηχανίαν ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ χώρα γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων. Εἶναι, ἐπαναλαμβάνω, εὐτύχημα, ὅτι ἅπαντες οἱ ἀρμόδιοι παράγοντες ἔχουν πεισθῆ πλέον — ἔστω καὶ κάπως καθυστερημένα — ὅτι ἡ μόνη λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος εἶναι ἡ ἀνάπτυξις καὶ πρόοδος τῆς Βιομηχανίας μας.

Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν πρόκειται νὰ ἐπεκταθῶ ἐπὶ τῶν τεχνικῶν, ὀργανωτικῶν ἢ οικονομικῶν δεδομένων, τὰ ὁποία πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἢ, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχουν, νὰ δημιουργηθοῦν, ἵνα αἱ ὑπάρχουσαι βιομηχανίαι ἢ αἱ ὑπὸ ἴδρυσιν τοιαῦται ἀναπαυκροθοῦν εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῆς οικονομικῆς ζωῆς. Περὶ τούτων θὰ ἀσχοληθῶμεν ἐκτενέστερον εἰς προσεχῆς ἄρθρον μας.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλω νὰ τονίσω ἐνταῦθα εἶναι, ὅτι πρὶν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ δεδομένα χρειάζονται ὀρισμένα βασικὰ προϋποθέσεις, αἵτινες καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὴν ὑποδομὴν τῆς ὅλης προσπάθειας. Ἄνευ προηγουμένης ἐκπληρώσεως τῶν προϋποθέσεων τούτων, δὲν νομίζομεν, ὅτι οἰαδήποτε προσπάθεια δύναται νὰ ἔχῃ ἀποτελέσματα ἀνάλογα πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐμπνευστῶν τῆς.

Αἱ προϋποθέσεις αὗται, ἐν περιλήψει, εἶναι αἱ ἑξῆς:

α) Πρέπει νὰ γίνῃ **κ ο ι ν ἡ σ υ ν ε ἰ δ ῆ σ ι ς**, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς Βιομηχανίας δὲν εἶναι ὑπόθεσις, ἥτις ἀφορᾷ μόνον τοὺς βιομηχάνους ἢ μίαν ὀρισμένην τάξιν, ἀλλὰ ὀλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν λαόν, αἱ παραγωγικαὶ τάξεις τοῦ ὁποίου θὰ πρέπει νὰ κινήτοποιηθοῦν μὲ ἐνθουσιασμόν, πρόγραμμα καὶ σύστημα.

Πρὸς τοῦτο, ἀπαιτεῖται συνεχῆς ἐνημέρωσις καὶ διαφώτισις, ἵνα πεισθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅτι διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Βιομηχανίας πρόκειται νὰ ἐπιλυθοῦν μονίμως τὰ μεγάλα προβλήματα, ἅτινα τὸν βασανίζουν.

Μόνον οὕτως ὑπάρχει ἡ πιθανότης νὰ βοηθήσουν ὅλοι εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ μὲ τὰς δυνάμεις ἅτινας διαθέτουν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προσπάθειας. Ἡ συμπαράστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ἀπαραίτητος καὶ βασικῆς σημασίας δι' οἰοδήποτε πρόγραμμα καὶ οἰανδήποτε προσπάθειαν, ὅσονδήποτε μελετημένη καὶ σοβαρὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη.

β) Πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουν οἱ ἀσχολούμενοι εἰς τὴν βιομηχανίαν (βιομήχανοι καὶ ἐργαζόμενοι), ὅτι τελικὸς ρυθμιστὴς τῆς τύχης τῶν εἶναι ἡ **κ α τ α ν ἄ λ ω σ ι ς** καὶ συνεπῶς κύριοι ἀντικειμενικοὶ τῶν σκοποὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ διαρκὴς βελτίωσις τῆς ποιότητος τῶν προϊόντων καὶ ἡ συνεχῆς προσπάθεια ὅπως τὸ κόστος τούτων διαμορφούται εἰς ἐπίπεδα συναγωνισμοῦ τῶν παρεμφερῶν προϊόντων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἰσως κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη λειτουργίας τῶν βιομηχανιῶν νὰ χρειασθῇ κάποια προστασία τῶν ἑλληνικῶν βιομηχανιῶν, εἴτε διὰ δασμῶν εἴτε δι' ἄλλων μέσων. Τοῦτο ὅμως θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ προσωρινὸν χαρακτήρα καὶ τελικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς θὰ πρέπει νὰ εἶναι, ὅπως τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα συναγωνίζονται τὰ τοιαῦτα τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὄχι μόνον ἐντὸς τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς.

αύτης. Μόνον διὰ τῆς ἐξ α γ ω γ ῆ ς ἑλληνικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ὑπάρχει ἡ δυνατότης πλήρους ἀπασχολήσεως τοῦ ἐργατικοῦ μας δυναμικοῦ καὶ αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος.

γ) Ἐφ' ὅσον δεχόμεθα ὡς τελικὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν διαμόρφωσιν χαμηλοῦ κόστους ἱκανοῦ τὰ συναγωνισθῆ τὰ ξένα προϊόντα ἐπὶ διεθνoῦς ἀγορᾶς, τὸ Κράτος πρέπει νὰ μελετήσῃ σοβαρῶς ποῖα εἶναι αἱ πάσης φύσεως ἐπιβαρύνσεις τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐ λ ἄ φ ρ υ ν σ ι ν τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν τὴν ἀντίστοιχον ἐν τῇ ξένη. Ἐὰν ὑπάρχουν ἐπιβαρύνσεις ἐν τῇ βιομηχανίᾳ, αἱ ὁποῖαι ἐξυπηρετοῦν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ γενικωτέρους κοινωνικοὺς σκοποὺς, αὗται θὰ πρέπει νὰ ἐξυπηρετηθοῦν δι' ἄλλου τρόπου καὶ οὐχὶ δι' ἐπιπτώσεώς των ἐπὶ τοῦ κόστους τῶν προϊόντων.

δ) Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ πρέπει νὰ περιβάλλῃ μὲ περισσοτέραν σ τ ο ρ γ ῆ ν τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν καὶ τὰ προϊόντα τῆς καὶ νὰ σταματήσῃ νὰ ρέπῃ εἰς τὴν καταναλώσιν παρεμφερῶν προϊόντων παραγομένων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἔστω καὶ ἂν τὰ τελευταῖα ὑπερτεροῦν ἐλαφρῶς τῶν ἐπιχωρίων.

ε) Εἶναι καιρὸς νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι ἂνε ἐντατικῶν προσπαθειῶν καὶ θ υ σ ι ῶ ν πανταχόθεν εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργήσωμεν καὶ σταθεροποιήσωμεν διώσιμον βιομηχανίαν. Ὄταν λέγωμεν θυσίας, ἐννοοῦμεν θυσίας γενικὰς ἐκ μέρους ὅλων τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν καταναλωτῶν. Οὕτω, οἱ βιομήχανοι θὰ πρέπει νὰ περιορίσουν τὰ κέρδη των, τὸ δὲ μεγαλύτερον μέρος τούτων νὰ ἐπενδύουν εἰς περαιτέρω βελτιώσεις καὶ κέρδη των, τὸ δὲ ἐπιπλέον μέρος τούτων νὰ ἐπενδύουν εἰς περαιτέρω βελτιώσεις καὶ ἐπεκτάσεις τῶν ἐγκαταστάσεων των, οἱ ἐργαζόμενοι νὰ αὐξήσουν τὴν ἀπόδοσίν των, οἱ καταναλωταὶ γενικῶς νὰ στρέψουν ἐν μέρος τῶν εἰσοδημάτων των εἰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων κ. Ἄλ. Τσάτσος, τελευταίως, εἰς μίαν ἐμπειριστατωμένην διάλεξίν του ἀπέπτυξε σαφῶς τὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς ἡ ἰδιωτικὴ ἀποταμίευσις θὰ ἐστρέφετο εἰς παραγωγικὰς ἐπενδύσεις. Γενικῶς, ὅλοι οἱ Ἕλληνες θὰ πρέπει νὰ θυσιάσωμεν κάτι ἀπὸ τὸ παρὸν διὰ νὰ τὸ ἀπολαύσωμεν πολλαπλασίως εἰς τὸ ἐγγὺς ἢ ἀπώτερον μέλλον.

στ) Οἱ συντελεσταὶ τῆς παραγωγῆς καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν παραγωγικῶν τάξεων τῆς χώρας θὰ πρέπει νὰ σ υ ν ε ρ γ ἄ ζ ω ν τ α ἰ περισσοτέρον ἀρμονικῶς μεταξὺ των ὥστε νὰ μὴ σπαταλᾶται πολὺτιμος χρόνος εἰς στείρας συζητήσεις καὶ ἐγωϊστικὰς ἀφιμαχίας. Ὁ κοινὸς σκοπός, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐπιβίωσις τῆς φυλῆς καὶ ἡ ἀνθρώπις τοῦ βιοτικού ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, θὰ πρέπει νὰ ἐνώσῃ ὅλους τοὺς ὑπευθύνους εἰς μίαν προσπάθειαν ἐγκαινιάσεως νέας περιόδου συνεργασίας, σχέσεων καὶ ἀμίλλης. Δὲν θὰ πρέπει, ἄλλως τε, νὰ παροράται, ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῶν γενικῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν ἐξυπηρετεῖ ἐν ταύτῳ καὶ τὰ εἰδικώτερα συμφέροντα ἐκάστης τάξεως.

ζ) Τέλος, πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτόν, ὅτι ἡ ἐπίλυσις τῶν γενικῶν προβλημάτων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἐντὸς μίας νυκτός, ἀλλ' ὅτι θὰ χρειασθῇ ἐν ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα, ἐντὸς τοῦ οὗτου θὰ πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν καὶ νὰ ἀποδώσουν τὰ διάφορα ἔργα. Βεβαίως, εἶναι ἀνάγκη νὰ προηγηθῇ λεπτομερῆς καὶ ἀκριθῆς προγραμματισμὸς τῶν ἐν λόγῳ ἔργων καὶ ἱεράρχησις τῆς σειρᾶς ἐκτελέσεώς των. Ἐκ τῆς ἐπιτυχούς δὲ ἢ μὴ καταστρώσεως τοῦ γενικοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν προγραμμάτων δράσεως, θὰ ἐξαρτηθῇ ἐν πολλοῖς καὶ ὁ συνολικὸς χρόνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν αἰσθητὴν βελτίωσιν τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως.

η) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας μας ὡς καθαρῶς ἐ θ ν ι κ ῆ ὑ π ὀ θ ε σ ι ς πρέπει νὰ βασισθῇ κατ' ἀρχὴν ἐπὶ ἑλληνικῶν δυνάμεων.

Ἐπὶ τούτων εἰς τὸν τόπον μας αἱ δυνατότητες ἐξευρέσεως κεφαλαίων καὶ στελεχῶν εἰς τὰ ἀναλάβουσαν τὴν προσπάθειαν αὐτήν. Ἐὰν ὅμως χρειασθῶμεν τὴν πείραν ἢ καὶ τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν βιομηχανικῶς προοδευμένων κρατῶν, θὰ πρέπει νὰ τὴν ἐπιζητήσωμεν ὑπὸ δύο πάντως προϋποθέσεις: Πρῶτον, ὅτι ἔχομεν ἐξαντλήσει τὰς ἐπιχωρίους δυνατότητας: δευτέρον, ὅτι οἱ ὅροι τῆς ξένης βοήθειας θὰ εἶναι συμφέροντες διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονο-

μίαν και ανάπτυξιν τῆς χώρας. Ἡ μέχρι τοῦδε ἐξέλιξις τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν στερούμεθα οὔτε τῆς τόλμης, οὔτε τῆς ἐφευρετικότητος, οὔτε τῆς φαντασίας τῶν ξένων ἐπιχειρηματιῶν και συνεπῶς, ὑπαρχουσῶν τῶν ἀναγκαίων προϋποθέσεων και συνθηκῶν, οἱ Ἕλληνες ἐπιχειρηματῆαι, τεχνικοί, οἰκονομολόγοι και ἐργάται δύνανται νὰ μετατρέψωσι τὴν χώραν μας εἰς ἓνα ἀπέραντον και εὐχάριστον ἐργοτάξιον.

θ) Τέλος, ἐξ ὄλων τῶν ὀργανωτικῶν προβλημάτων, τὸ θέμα τῆς ἐπανδρώσεως τῶν ὑπὸ ἴδρυσιν ὀργανισμῶν και ἑταιρειῶν διὰ τῶν καταλλήλων ἡγετικῶν στελεχῶν θὰ πρέπει νὰ τύχη ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Ἡ ἐπίλογη, τοποθέτησις και ἀξιολόγησις τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει θὰ πρέπει νὰ γίνη βάσει αὐστηρῶς ἀντικειμενικῶν κριτηρίων. Αἱ θεωρητικαὶ γνώ- τὰ πανεπιστημιακὰ ἴδρυματα και αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις τῆς χώρας θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ λυδία λίθος, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ δοκιμασθοῦν οἱ ὑποψήφιοι διοικηταὶ και διευθυνταί. Τὰ πανεπιστημιακὰ ἴδρυματα και αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὀργανώσεις τῆς χώρας θὰ πρέπει νὰ κληθοῦν και νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμην των κατὰ τὴν ἐπίλογην τῶν πρώτων ἡγετικῶν στελεχῶν.